

Rapport.

Lördagen den 17 Februari 1917.

För utiönande af den tid och de omständigheter, hvarunder sgifva

— Tekla Hermanna Josefina Olsson — uppehållit sig i Wistby, har hon denna dag, på kallelse, inställt sig till förhör

Ang.
Sgifva Tekla
Hermanna
Josefina
Olsson

... under 6 månaders tid befordras en syster Emilia Jacobssons frens i Mästerby flyttade hon i denna månad 1915 till Wistby och erhöft anställning å husfru Ericsson's matservering i huset nr: 14 vid Hästgatan, där hon stannade till den 1 Februari 1916, då hon ansog plats som kungfru hos numera aflidne lekstorn Anders Ericsson och stannade hos honom till den 16 juli sistnämnda år. Därefter har hon vagnhålligt vistats i Wistby och haft tillfälligt arbete å autometen å Wistborgs slätt, å hos förutnämnda husfru Ericsson och å, helen till hetsan, samt hos bekanta. Som öfrigt

Wistby församling

Rapport

Torsdagen den 15 februari 1917

Fredan anmälan från bataljonschefen R. C. Erik ingår derom, att från artilleriårens ammunitionskad härbädes matten mellan den 9 och 10 dennes, eller derförut af skänd person bortflutits en askledam med tillhörande kappaträdsledning, med anhållan om

Ang.
Härl af
bronan till
kapparskall

efterspanning i saken, och sedan det vid under-
sökningen blifvit konstaterat, att en mobiliserad
värnplik vid namn Fridqvist i Skräthuset blef
Hasselbergs affär utaför Löderport den 11 januari
dessa år för 57 kronor försäit en kopparkabel,
som till en början misstänktes tillhöra före-
nämnda änkledare, så anmärktes detta förhål-
lande för vederbörlige militärbefäl med an-
hållan, att Fridqvist, som var förlagd till
hjemtjänst vid ammunitionskalouren i Ting-
stade, måtte intällas till förhör hos under-
lettred.

Fridqvist intälldes till förhör under
gårdagen, dervid han erkände, att han sedan
förut är nämndt i Hasselbergs affär försäit
benämnda kopparkabel, som han emellertid er-
hållit af korporalen Alm anstund vid rust-
ningsförrådet i Tingstade, hvilken anmodat
hos honom att försäja densamma. Med anled-
ning häraf intälldes efter derom af mig
gjord hemtällean afvaktades Alm till förhör
i saken, och hafva dervid både hemtällean-
mande bevättat:

Alm:

Har hade sedan den 7 december 1915 -
hjemtjänst som förråds-korporal vid rustnings-
förrådet i Tingstade och hade allt sedan
första tiden iakttagit att i sidra förråds-
rummets vägg hängt en kopparkabel,
som icke vid inventering den 24/12/16 och
den 2/1 d.ä. blifvit upptagen i inventerings-
beräknet, i anledning däraf har trodt,
att densamma icke var till någon egentlig
nytta. Då han var i behof af penningar
hade han strax efter Rikts inventeringar
kommit på den tanken att tillgripa
kabeln och genom dess afyttning skaffa
sig penningar. Någon dag derefter

ing.
i Tiden
namne
fina
som

ing.
i aff
a tidning
arkiv

hade han i markteueriet sammendrif-
fet med Lindqvist, for denne sammend-
kabeln och fremtæt foretog om, at
Lindqvist for sitas hævning skulle foreslå
sige demsamma. Lindqvist gik ud herpå,
och da han den 10 næstlidne januar hem-
kommit efter tilfældigt besøk i Loviseby
oppraf han, at han her truffet aftel-
om kabelns försijning, hvorpå de be-
slåto, at Lindqvist følgende dag åter
skulle besjige sig til Loviseby med første
låret, och at Men med middagslåret skulle
sända kabeln til Loviseby under Lindqvist
adress.

Samma dag hade Lindqvist återkommit
til Tingetide, och dagen derefter hade han
til Men lämnat 20 kronor, med förmlan
att kabeln betungat ett pris af 40 kronor.
De penningar Men sällunda och allit hade
han använt dels til betalning af en
Correspondencekurs och dels til diverse
andra utgifter.

Lindqvist

Han vitsordade i tillämpliga delar Men
berättelse med tillägg, at den skatthand-
de han vänt sig til hade sin affär uten
for Foderport. Den 10 januar hade han
i denna affär utbudet kabeln och följande
dag da såit demsamma for ett pris af 57
kronor, af hvilket belopp han for egen del
behållit 37 kronor. Resten hade han läm-
nat Men under uppgift, at han for kabeln
bekommit 40 kronor. De penningar han for
sin del behållit hade han använt til
hvarjehanda utgifter.

Beträffande sin Lefnadsomstændig-
dighets oppgjorde

Men: at han fullständiga dopnemor

äro Karl Vilhelm, att han i dagligt tal kallas
med Karl; att han är född i Ureholts socker
Kronobergs län 14 1895, son till arkitekt Axel
och dennes hustru Johanna född Eliasson,
att han utbildades i hemmet till 1911, under
tiden genomgånit fackskolans 4 klasser och
sitt 14 år konfirmerats, att han efter att ha
lämnat hemmet under 1 år och 9 månader
arbetade i Sackhalen och sedan under ett års
tid i Tyrosa och Rälambskog, att han hästen
1913 för 3 år tog värfning vid Svea ingenjör-
skola, att han den 2 November 1915 blev
kommanderad till Tingetide samt den 11 janu-
ari i år befordrats till korpral i reserven, att
han som är lyfbockskrifven hos en fäbrotter vid
namn Johan Eric Martinsson under Räl-
amb i Ureholts socker Kronobergs län, att
han kan läsa och skriva samt att han
föret icke varit för bratt tilltalad eller straf-
fad.

Lindqvist

att han fullständiga dopnamn äro
Olof Richard Emanuel och i dagligt tal
kallas Emanuel; att han är född i Klätt
socker i Gotlands län den 30/5 1884, son till
ark. Lars Konrad Lindqvist och dennes
hustru Johanna Wilhelmina, född Olsson,
att han genomgånit 4 klasser i fackskolan
och utbildades i hemmet till 15 års ålder,
att han därefter under 2 år hade gård
vid Rönne i Boda och under tiden
blef konfirmerad, att han sedan under 2 år
arbetade vid Klättbelys släpelfabrik
och vid 19 år tog värfning vid Gadank artill-
eri under 2 år, att han därefter under 2 år
utbildades i hemmet och arbetade vid Klätt-
belys släpelfabrik, att han sedan från
från 1907 till 1914 på sommaren varit tillfäll-

och under vinteren arbetat i Klutskamm.
att han deuffes sissom mobiliserad ständigt
legat i Hämtgöring vid Kungl. Sällsk.
Artillerikår och sedan den 16 Augusti
1915 Hämtgjort vid ammunitionskällan
i Tångstade, att han 1905 ingick äktenskap
med Agda Gabriella Petersson, med
hvilken han har 4 barn, att han är kyrko-
skrifven i Klinte, att han kan läsa och skrifa
samt att han fört ej varit för brott till-
talad eller straffad. Som afson.
L. E. Petersson

Rapport

Freldagen den 16 Februari 1917

Med anhängan om efterrepsning an-
mälda kaptenen vid artillerikårens härtädes-
R. E. Peters den 12 dennes, att vid källan
ammunitionens bod i södra delen af handfång-
fältet under närmast föregående tiden
af skänd person kostelutis om mysligen
kallbländ äskledare.

Under utredningen härom fick poli-
konstapeln J. A. Bäckström reda på, att plit-
slagaren Frans Eklund härtädes kort
tid fört dels till quämeniden C. Svensson
för 90 öre sått en bit gammalt riefres,
som man med visst kunde antaga
utgjort ifrönta spetsen af äskledaren,
dels och till stråhamblanden Erik Hasselberg
i flere omgångar af ett stort stycken af en
samt kapparting afrennen i mystan
happrudd kappartid, hvilka kunde
antagas hafva utgjort stång och kabel

Aug.
Fald af bro-
man Lillberg
äskledare

Lill åskledaren.

Med anledning häraf auktändes visitation i Eklunds sekretad hvarpi han under gårdagen såsom mistänkt för tillgreppet auktöls och inntändes till förhör, dervid han uppger, att han kort före jul af en tillfällig telefonarbetsare ej tillhörande den fast auktända arbetspersonerna vid telefonverket här i Staden, och hvilken arbetade med ledningens framdrage och betor om Staden, köpet såväl kopparrörden, som silfverspetsen och bitarne af Stången, hvilken senare skulle varit fyrkantig.

Vid närmare undersökning uttröntes der-
efter, att Eklund vid försägnungen till Kassel-
berg uppger att bitarne af Stången till-
hört af honom inköpta löskolfor, samt att inga
främmande personer under tiden ifråga
haft auktällning såsom telefonarbetsare
i Staden. Vid aförhörning i artilleri-
kåren af silfverspetsen intygades, att
denne med säkerhet tillhört den blunda
åskledaren och vid jämförelse mellan
kopparrörden i den kvarnarende jord-
ledningen och den som af Eklund afytat
uttröntes att dessa voro af samma slag,
hvartill kom, att Eklund vid visitation
befans innehåfra öfversta biten af åskle-
Stången, hvilken vid jämförelse fullkomligt
passade till den derifrån afklippta silfver-
spetsen.

Da alla dessa omständigheter fram-
hållits för Eklund äfvensom de ossura
uppgifter han i sekten lämnat, samt den
på uppmärksamhet derom, för gott att erkänna
tillgreppet och berättade:

Nattliden tredje dag jul förelade
han med hätt och kladden för löd-
gårdsmästaren Per Låfstedts räkning

Aug.
af Kro-
tullhöring
ledaren

en gris till slaktare Hässelsten och hörde
dessa vintermjögen öfver åkrarne förbi en
Lullekärens ammunitionsbud, vid hvilken
han varnade, att dess sju ättledare blöta
smull. Han gick fram till platsen, förmärkte
att ättledaren inneskall betydligt med
kappan och berätt sig för att möjligen
fråndeles tillgripa och genom dess försig-
ning slappa sig pennningar, derför förskräckt
af sin nödtäunda belägenhet. De pennningar
han haft hade, ansånts till nödiga jul-
inköp. Han hade huntra och 7 korn att för-
löfja, och det fattades redan i hemmet
både kaffe och socker samt födoornas
i öfrigt. 2-3 dagar derefter en kvinn vid
8 tiden hade han medtagande en leffång
begifvit sig till ammunitionsbuden, klippit
af kabeln vid jorden, köjde den i en
ring och bar hem ättledaren till sin
verkstad der han myttade upp kabelns
stränder, 6-7 myttan, klippete af stängeln
på några ställen och skilde silfrer-
spetsen derifrån. Sedan silda han all
kappan i flere omgångar till Erik Hässel-
berg för C: 14 kronor och silfrerpetsen
till guldsmeden Svensen för 90 öre. Då
han med ättledaren på förenämnda
sätt förfarit, ansåg han, att Hässelberg
vid inköpet icke kunnat misstänka
att slafsig ätkornet förelig. I det skick
ättledaren var vid tillgreppet ansåg han
dessa samma hafva ett värde af 75 kronor.
De pennningar han genom afyttringen
erhållit hade han hufvudsakligen an-
vänt till mat åt familjen. Dock
hade han för egen räkning der
inköpt några flastor öl. Rättalstna
han något beqifren på starka dygkor.

Da han första gången observerade
äckelvarren, var han nyfiken, men då den
tullgrens darrarna hade han förtärligt ill,
så att han därefter blifvit något rusig,
hvilket i sin mån bidrag till att han slette
beslutet om tullgrens i verkställighet, dock
i främsta hand värtill föranledt af den om-
ständligheten, att äckelvarren lag på maskinen
och försatt ur funktion. Brattet hade
ej förfärligt i syfte att erhålla nytrycker,
utan vare dertill anledningen Eklunds nödbräda
belägenhet, som ej var beroende på begär
eller sprittrycker, utan på dålig arbetsfö-
ljämhet, underhåll af stor spinn och dygter.

Beträffande sina lefnadsomständig-
heter upplyses Eklund, att hans fulltän-
diga dopnamn är Frans Leonard, att
han i dagligt tal benämnes Frans, att
han är född i Föderhamns stadsförsamling
Käpplerborgs län den 24 Augusti 1887, son
till plåtslagermästaren Kurtz Alfred
Eklund och hans hustru Ingeborg,
född Persson, att han genomgitt H.
klasser i folkskola, samt folkskole
i Billnäs, att han vid 15 års ålder blifvit
konfirmerad i Billnäs, att han därefter
under en tid af 3 år varit i hemmet,
der han arbetade i plåtslageryrket
hos sin fader, att han vid 19 års ålder
reste till Stockholm och der fick an-
ställning hos plåtslageren Oskar Jensen.
Prästgården 3, hos hvilken han arbetade
till våren 1895 då han reste till sitt
föräldrarnas i Billnäs, der han varit
till våren 1896 då han återvände
till Stockholm och fick anställning
under 4 månader vid plåt-bleckslag-
garfirman Albert Andersson, att han

Senefter vorte tuktaka till Bellnäs och
 vistades i hemmet och arbetade i ykket
 under en tid af 3 år; att han derefter
 vistades i olika platser inom länet,
 och på egen hand utförde plåstergjeri-
 arbeten; att han år 1907 vorte till Visby
 och under ett år anländerade koppar-
 slagare Hallonbergs verkstad hvar-
 efter han tyrdde egen verkstadslokale
 i huset Nr 9 vid Hårtgatan, där han
 fortfarande bedrifver plåt och bleck-
 slageriyrket, som egen rörelse; att
 han år 1902 ingick äktenskap med
 Kerstin Andersson, med hvilken
 han ha 7 barn; att han kan läsa och
 skriva samt att han allidig klifvit be-
 handlad för lässvårer eller varit för
 bratt tilltalad eller straffad.

På grund af hvad sålunda förhem-
 mit skulle rekomm denna dag i affären
 på ransättning till kronohäktet inför-
 passas. Som öfvan.

Erik Jönsson
 Fästningschef

Rapport

Aug.
 för stald kallade
 Nanny Maria
 Larissa Hedström

Lördagen den 10 mars 1917.
 Onsdagen den 7 dennes an-
 mälde madisten Ada
 Danielsson härstädes, att
 han samma dag i sin af-
 färslokal blifvit fränstulen
 en skinnkrage, värd Kr. 5.-
 en muff i värde af .. 47.-
 samt besutans i Mantanta pon-
 ninger Kr. 6.- Luthop. 58.-